

ROZPUKANIE (1) *sb n*

N sg rozpukani(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pękanie [czego]: Abowiem z wielkiew á częłtey pracze: kthora w niemoczy albo przy bolełci bywa/ przychodzi porużenie wielkie w ciełe/ na doł wżytyki rzeczy [pądzaiące/ á z łtąd że przychodzi tych to żył [doprowadzających pokarm do płodu] zatkanie y rozpukanie. *FalZioł* V 29v.

Synonim: rozsiadanie.

Cf **ROZPUKAĆ SIĘ**

MPi, SBu